

**WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Poznań, 11 kwietnia 2025 r.

UH.8361.258.2024

**DANUTA BRUSS-WIŚNIEWSKA
BRANDA DANUTA BRUSS-WIŚNIEWSKA**
ul. Skocka nr 30
62-100 Wągrowiec

Decyzja

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę Danutę Bruss-Wiśniewską, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą: **BRANDA DANUTA BRUSS-WIŚNIEWSKA**, ul. Skocka nr 30, 62-100 Wągrowiec, NIP: 7661960887, karę pieniężną w wysokości 2.000,00 zł (słownie: dwa tysiące złotych 00/100), za niewykonanie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000 w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził, w dniach od 25 do 27 września 2024 r., kontrolę w restauracji ROSALIA, ul. Rynek 1, 62-100 Wągrowiec,

prowadzonej przez przedsiębiorcę Danutę Bruss-Wiśniewską, działającą pod firmą: BRANDA DANUTA BRUSS-WIŚNIEWSKA, ul. Skocka nr 30, 62-100 Wągrowiec, NIP: 7661960887.

W toku kontroli dokonano m.in. oceny prawidłowości przekazywania konsumentom informacji o cenach. W powyższym zakresie sprawdzono 160 pozycji dań oraz napojów z cennika, stwierdzając nieprzestrzeganie obowiązujących przepisów prawa w odniesieniu do 73 z nich, tj.:

- uwidoczniono ilość potrawy „od-do”, tj. w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości, dla 13 potraw:

1. Dla dzieci: Margherita 15-18 cm, w cenie 15 zł,
Pizza włoska, „Pizze mają 28-30 cm”,
2. Margherita, w cenie 27 zł,
3. Funghi, w cenie 29 zł,
4. Prosciutto, w cenie 33 zł,
5. Prosciutto e funghi, w cenie 35 zł,
6. Pepperoni, w cenie 34 zł,
7. Rosalia, w cenie 36 zł,
8. BOBO, w cenie 36 zł,
9. Quattro carni, w cenie 42 zł,
10. Kurczak Bianca, w cenie 36 zł,
11. Gruszka, w cenie 38 zł,
12. Boczek, w cenie 38 zł,
13. Szarpana wołowina, w cenie 47 zł.

- w cenniku nie uwidoczniono ilości 60 wyrobów, tj.:

14. Zupa chrzanowa z puree ziemniaczanym, boczkiem, jajkiem i białą kielbasą, w cenie 27 zł,
15. Risotto z dynią hokkaido, krewetkami, serem emilgrana i naszą domową konfiturą z dyni muscat, w cenie 45 zł,
16. Wątróbka drobiowa z jabłkiem i cebulą z puree ziemniaczanym, w cenie 34 zł,
17. Pumpkin spice latte z naszą domową konfiturą dyniowo-pomarańczową, w cenie 19 zł,
18. Tatar wołowy z bavetty, w cenie 38 zł,
19. Steki z selera *wegańskie, w cenie 25 zł,
20. Pączki z wątróbką gęsią, w cenie 27 zł,
21. Rosół z domowym makaronem, w cenie 19 zł,

22. Wegetariański krem z dyni, w cenie 24 zł,
23. Krem rybny z łososiem, w cenie 27 zł,
24. Kozi ser na sałatach/ Kruche sałaty tofu/łosoś, w cenie 37 zł,
25. Tagiatelle z bolognese, w cenie 19 zł,
26. Puszyste pancakes, w cenie 21 zł,
27. Mini burger z frytkami, w cenie 22 zł,
28. Nuggetsy z frytkami, w cenie 23 zł,
29. Frytki cienkie, w cenie 7 zł,
30. Frytki stekowe, w cenie 9 zł,
31. Mix sałat z pomidorkami, w cenie 8 zł,
32. Grillowane warzywa, w cenie 12 zł,
33. Autorski sos, w cenie 5 zł,
34. Pieczone potatki, w cenie 8zł,
35. Danie dnia, w cenie 28 zł,
36. Domowy gołąbek z mięsem, w cenie 31 zł,
37. Wegetariańskie gołąbki, w cenie 31 zł,
38. Udko z kaczki, w cenie 46 zł,
39. Polędwiczki wieprzowe, w cenie 39 zł,
40. Łosoś na tagiatelle, w cenie 55 zł,
41. Burger wołowy 100%, w cenie 45 zł,
42. Stek z polędwicy wołowej, w cenie 124 zł,
43. Teriyaki udon wegański, w cenie 34 zł,
44. Bułeczki bao z krewetkami, 46 zł,
45. Bułeczki bao z policzkiem wołowym, w cenie 42 zł,
46. Mrożna pistacja, w cenie 29 zł,
47. Orzechowy mocno jesienny, w cenie 29 zł,
48. Mango-marakuja, w cenie 27 zł,
49. Deser lodowy Truskawkowy, w cenie 25 zł,
50. Deser lodowy Wegański, w cenie 22 zł,
51. Deser lodowy Dziecięca radość, w cenie 17 zł,
52. Szarlotka na ciepło, w cenie 21 zł,
53. Granola z jogurtem, w cenie 19 zł,
54. Orange espresso z mango, w cenie 19 zł,
55. Espresso, w cenie 10 zł,
56. Doppio, w cenie 14 zł,
57. Americano, w cenie 11 zł,

58. Duże Americano, w cenie 14 zł,
59. Americano z mlekiem, w cenie 14 zł,
60. Cappuccino, w cenie 14 zł,
61. Cappuccino duże, w cenie 16 zł,
62. Flat white, w cenie 16 zł,
63. Espresso tonic, w cenie 14 zł,
64. Matcha latte, w cenie 17 zł,
65. Mango matcha latte, w cenie 19 zł,
66. Aperol spritz free/Mojito free, w cenie 19 zł,
67. Martini vibrante poniżej 0,5%/Martini Floreale poniżej 0,5%, w cenie 23 zł,
68. Lech free/limonka z miętą/Książęce złote pszeniczne, w cenie 14 zł,
69. Whisky sour/Passion fruit sour/Blue zone /Mojito, w cenie 27 zł,
70. Pornstarn martini, w cenie 31 zł,
71. Aperol spritz/Truskawkowa rozkosz, w cenie 25 zł,
72. Gin z tonikiem/ Mimoza, w cenie 24 zł,
73. Martini bianco z tonikiem/Martini fiero/Margarita, w cenie 26 zł.

Stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości stanowią naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy oraz są niezgodne z wymaganiami § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie *uwidaczniania cen towarów i usług* (Dz.U. z 2022 r., poz. 2776), zwanego dalej „rozporządzeniem”, wydanego na podstawie art. 4 ust. 6 ustawy, a także narusza interesy konsumentów.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy, *„W miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen”*. W myśl § 9 ust. 1 rozporządzenia, *„Przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa uwidacznia ceny oferowanych potraw, wyrobów, noclegów, wyżywienia i innych oferowanych usług w cenniku.”* Jak wynika z § 9 ust. 2 rozporządzenia, *„Cennik, o którym mowa w ust. 1, zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą są one sprzedawane, oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do której odnosi się cena.”*

Jak wynika z art. 6 ust. 1 ustawy, *„Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.”*

W związku z powyższym, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z dnia 14 marca 2025 r. znak UH.8361.258.2024, zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy. Pismo zostało doręczone w dniu 20 marca 2025 r. W treści zawiadomienia strona została pouczone, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i co do przestępstw wymiaru kary wskazanych w art. 6 ust. 3 ustawy oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Podstawą prawną do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że, *„Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:*

- 1. waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub*
- 2. za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.*

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej z urzędu wziął pod uwagę normę zawartą w ww. przepisie i po dokonaniu subsumpcji stwierdził, że w przedmiotowej sprawie nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 ustawy w odniesieniu do 73 oferowanych potraw, wyrobów i napojów spośród 160 skontrolowanych, nie można uznać, że w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa jest znikoma. Przedsiębiorca dopuszczając się wskazanych wyżej naruszeń ograniczył konsumentom możliwość porównania cen względem danej ilości potraw i napojów z innymi potrawami i napojami, a następnie dokonania przez nich właściwego wyboru

z uwzględnieniem ich sytuacji finansowej. Brak określenia ilości potraw może spowodować, że konsument otrzyma każdorazowo inną wielkość potrawy lub wyrobu w tej samej cenie. Co więcej, rzetelna informacja o cenie oraz możliwość porównania cen wielu produktów, ma istotne znaczenie z punktu widzenia interesów konsumenta. Nadto wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 30 sierpnia 2024 r. zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz planowanym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych przez przedsiębiorcę, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co stwierdzone zostało w toku kontroli. Zgodnie ze wskazanym przepisem art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Zgodnie z jego brzmieniem, przesłanka zaprzestania naruszania prawa musi zatem wystąpić łącznie z przesłanką znikomej wagi naruszenia, co nie zachodzi w niniejszej sprawie. W ocenie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, rodzaj i zakres stwierdzonych w wyniku kontroli uchybień, nie pozwala na przypisanie im cechy „znikomości”, w związku z czym rezultat kontroli rozpatrywać należy na gruncie przepisu art. 6 ust. 1 ustawy.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, *„Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności*

administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę nakłada się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz zostać wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona, prawidłowo pouczone o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa, *„W przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:*

1) usunięcie naruszenia prawa lub

2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia”.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków.

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia polegające na braku uwidocznienia ilości wyrobów, do których odnosi się podana cena lub uwidocznieniu ilość potrawy „od-do”, tj. w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości. Strona zaprzestała naruszania prawa dopiero na skutek czynności kontrolnych. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie ilości i cen potraw, wyrobów oraz napojów pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy skorzystali z usług przedsiębiorcy i opuścili lokal przed wdrożeniem przez niego działań naprawczych. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, *„Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:*

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;*
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;*
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;*
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.)”.*

Dokonując zatem oceny stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował stwierdzone uchybienia jako naruszenie obowiązków w stopniu wysokim. Przedsiębiorca naruszył przepisy ustawy w odniesieniu do 73 oferowanych potraw, wyrobów lub napojów spośród 160 skontrolowanych. Powyższe godzi w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji i uniemożliwia mu porównanie cen potraw lub napojów. Uwidocznione prawidłowo informacje o cenie potrawy, wyrobu lub napoju pomagają konsumentowi dokonać właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego upodobań, potrzeb i sytuacji finansowej. Podkreślić należy, że jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorcę obowiązków zawartych w ustawie, jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony konsumenta.

Oceniając kwestię czasu trwania naruszenia obowiązków organ uwzględnił, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również fakt usunięcia przez przedsiębiorcę stwierdzonych nieprawidłowości. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, iż strona, poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosła się do wyżej wskazanych okoliczności.

Biorąc pod uwagę trzecią przesłankę wpływającą na wymiar kary pieniężnej, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił wielkość obrotów oraz przychodu strony na podstawie informacji przekazanej przez przedsiębiorcę w toku kontroli. Wysokość kary nie przekracza 1 % przychodu osiągniętego z prowadzonej działalności w 2023 roku. Ponadto, w ocenie organu, nałożona kara pozostaje proporcjonalna do wielkości przychodu przedsiębiorcy właściwie spełniając swoje cele. Kara w wysokości nałożonej niniejszą decyzją stanowi skuteczne narzędzie egzekwowania realizacji obowiązków wynikających z ustawy. Jednocześnie, dotkliwość nałożonej kary pozostaje na takim poziomie, który w zestawieniu z wielkością przychodu przedsiębiorcy, nie spowoduje wyeliminowania kontrolowanego z rynku i pozwoli na dalsze prowadzenie działalności w sposób zgodny z przepisami ustawy i z poszanowaniem praw konsumentów oraz zasad konkurencji. Organ miał na uwadze, by kara była proporcjonalna do celu, jaki ma zostać

osiągnięty poprzez jej nałożenie, jak również, by uciążliwość sankcji administracyjnej pozostawała na poziomie akceptowalnym dla przedsiębiorcy. Nakładając karę organ dokonał zestawienia wysokości przychodu z faktem, iż kontrolowana posiada status mikroprzedsiębiorcy, a osiągnięte przez nią przychody świadczą o średnim potencjale ekonomicznym przedsiębiorcy.

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie była kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną w wysokości 2.000,00 zł (słownie: dwa tysiące złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa, a przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 111).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, za pośrednictwem adresu do doręczeń elektronicznych: AE:PL-83123-25913-ESEDH-27 lub platformy e-PUAP: /wiih-poznan.gov/SkrytkaESP, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.

5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 132) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor

Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wełnitz-Kędra

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a.